

Sygnatura akt I C 2528/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 30-10-2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Marek

po rozpoznaniu w dniu 30-10-2017 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

oddala powództwo

SSR Katarzyna Porada-Łaska

Sygn. akt I C 2528/17

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł w dniu 21.03.2017 r. o zasądzenie od pozwanej M. S. kwoty 4.215,17 zł, w tym:

- 3.500 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczanych w skali roku, lecz nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, od dnia 22.03.2017 r., tytułem należności głównej;
- 372,17 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22.03.2017 r., tytułem skapitalizowanych odsetek umownych za okres od 13.03.2016 r. do 21.03.2017 r.;
- 343 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczanych w skali roku, lecz nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, od dnia 22.03.2017 r., tytułem prowizji przy obsłudze pożyczki naliczanej zgodnie z postanowieniami umowy.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwana zawarła z firmą (...), umowę pożyczki odnawialnej, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość za pośrednictwem platformy internetowej należącej do pożyczkodawcy. Pozwana dokonała rejestracji w systemie teleinformatycznym cedenta, jednocześnie akceptując warunki umowy pożyczki oraz regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną (...). Ponadto pozwana potwierdziła warunki umowy poprzez dokonanie przelewu (...) grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek bankowy (...). W związku z zaakceptowaniem przez pozwanej warunków umowy pożyczki (...) przełał w dniu 11.02.2016 r. na

rachunek pozwanej kwotę 3.000 zł tytułem zawartej umowy pożyczki, a następnie w dniu 18.02.2016 r. kolejne 500 zł, które składają się na łącznie na jedną pożyczkę nr (...). Pozwana nie spłaciła pożyczki w terminie.

Następnie, w dniu 31.03.2016 r., (...) zawarł z firmą (...) Sp. z o.o." SKA umowę ramowa kredytu instrumentu pochodnego nr 2002 z załącznikiem, na mocy której ta spółka miała zarządzać ryzykiem kredytowym (...), a w dniu 31.03.2016 r. w ramach tej umowy strony dokonały Potwierdzenia Transakcji Kredytowej Instrumentu Pochodnego (S. Ryzyka Kredytowego) nr (...). Na podstawie tej umowy (...) scedował wierzytelność przysługującą mu w stosunku do pozwanej na mocy umowy oznaczonej jako „Porozumienie o rozliczenie z fizyczną dostawą”. Z kolei w dniu 12.07.2016 r. została zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o." SKA a (...) Sp. z o.o." SKA z siedzibą w W. umowa cesji pakietu wierzytelności, w skład którego wchodziła też wierzytelność przysługująca w stosunku do pozwanej. W dniu 29.11.2016 r. doszło do przekształcenia (...) Sp. z o.o." SKA w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością i od tej chwili powód występuje w tej formie prawnej, będąc następcą spółki przekształconej.

Postanowieniem z 25.05.2017 r. Sąd Rejonowy w Lublinie w sprawie sygn. VI Nc-e (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Kaliszu.

Pozwana M. S. nie stawiała się na rozprawę i nie zajęła stanowiska w sprawie (przesyłka zawierająca odpis pozwu wraz z załącznikami oraz wezwanie na rozprawę został prawidłowo awizowana).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o z siedzibą w W. udziela pożyczek gotówkowych przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Przy zawieraniu umowy pożyczki pożyczkobiorca korzysta ze standardowego procesu zawierania umowy za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Za pomocą formularza rejestracyjnego umieszczonego na stronie internetowej należącej do (...) dokonuje się rejestracji. Podczas rejestracji pożyczkobiorca zobowiązany jest do oznaczenia odpowiednich pól, które zawierają oświadczenie: „Zapoznałem się i akceptuję postanowienia umowy oraz Regulamin świadczenia usług” oraz „Oświadczam, że zapoznałem się i akceptuję warunki ochrony moich danych osobowych”. Następnym krokiem niezbędnym do zakończenia procesu rejestracji jest uiszczenie opłaty rejestracyjnej w kwocie 0,1 zł na rachunek bankowy (...). Dokonanie tej czynności uznawane jest jako akceptacja przez pożyczkobiorcę warunków umowy ramowej pożyczki.

Pozwana M. S. w dniu 13.09.2012 r. potwierdziła rejestrację i zgodziła się na umowę pożyczki V.. pl nr (...). Uiszczyła kwotę 0,01 zł na rachunek (...) spółki (...). Pozwana zgodnie z procedurą dokonała przelewu wyżej wskazanej kwoty na rachunek tytułem przelewu: „Potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki V..pl”. Rejestracja i zgoda na umowę dotyczy innej umowy pożyczki niż umowa będąca przedmiotem niniejszego pozwu. Tymczasem w dniu 11.02.2016 r. doszło do dokonania przelewu z konta powoda na konto pozwanego kwoty 3.000 zł, przy czym przy tytule przelewu podano numer (...).

(dowód: ogólne warunki umowy pożyczki k 18-19; twoje warunki umowy k 20, 21; potwierdzenia przelewu k 17, 22)

W dniu 31.03.2016 r. (...) sp. z o.o. zawarł (...) Sp. z o.o." SKA umowę ramowa kredytu instrumentu pochodnego nr 2002 z załącznikiem, na mocy której ta spółka miała zarządzać ryzykiem kredytowym (...), a w dniu 31.03.2016 r. w ramach tej umowy strony dokonały Potwierdzenia Transakcji Kredytowej Instrumentu Pochodnego (S. Ryzyka Kredytowego) nr (...). W ramach tej umowy firma (...) przeniosła na firmę (...) wierzytelności według wykazu stanowiącego jeden z załączników do umowy, a jako jedna z wierzytelności wymieniona była w załączniku wierzytelność przysługująca w stosunku do pozwanego z tytułu zawarcia umowy pożyczki gotówkowej nr 99983446004z 11.02.2016 r. W dniu 12.07.2016 r. analogiczną umowę cesji firma (...) zawarła z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa-akcyjna z siedzibą w W..

(dowód: umowa z 31.03.2016 r. k 23-35; umowa z 12.07.2016 r. k 36-40)

W dniu 29.11.2016 r. doszło w trybie art. 551 § 1 ksh do przekształcenia (...) Sp. z o. o." SKA z siedzibą w W. w (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W., obecnie: (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W., w związku z czym powód stał się podmiotem praw i obowiązków przysługujących spółce przekształcanej.

(okoliczności niesporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dowodów, którym dał wiarę w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 3 ust.1 ustawy z 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1528 ze zm.), przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki (art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy). Natomiast przez kredyt konsumencki zawierany na odległość rozumie się umowę o kredyt konsumencki zawieraną z konsumentem bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość (art. 5 pkt 13 ustawy).

W myśl art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód winien udowodnić, że została zawarta umowa pożyczki nr (...) na odległość w rozumieniu art. 5 pkt 13 przywołanej wyżej ustawy z 12.05.2011 r. oraz art. 8 i nast. ustawy z 30.05.2014 r. o prawach konsumentów (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 683 ze zm.) oraz, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia w drodze elektronicznej umowy regulowanej przez ustawę z 18.07.2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1219 ze zm.).

Przy zawieraniu umowy pożyczki pożyczkobiorca korzysta ze standardowego procesu zawierania umowy za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Za pomocą formularza rejestracyjnego umieszczonego na stronie internetowej należącej do (...) dokonuje się rejestracji. Podczas rejestracji pożyczkobiorca zobowiązany jest do oznaczenia odpowiednich pól, które zawierają oświadczenie: „Zapoznałem się i akceptuję postanowienia umowy oraz Regulamin świadczenia usług” oraz „Oświadczam, że zapoznałem się i akceptuję warunki ochrony moich danych osobowych”. Następnym krokiem niezbędnym do zakończenia procesu rejestracji jest uiszczenie opłaty rejestracyjnej w kwocie 0,1 zł na rachunek bankowy (...). Dowód wpłaty 0,1 zł dokonywany jest z konta bankowego osoby zainteresowanej.

Dopiero dokonanie tej czynności uznawane jest jako akceptacja przez pożyczkobiorcę warunków umowy ramowej pożyczki i dopiero z chwilą uiszczenia opłaty rejestracyjnej ze wskazanego rachunku bankowego można mówić o zawarciu umowy.

Powództwo dotyczy umowy pożyczki nr (...). Powód przedłożył „Twoje warunki umowy pożyczki nr (...)”. Potwierdzenie uiszczenia 0,1 zł dotyczy umowy pożyczki nr (...), czyli innej umowy pożyczki niż objętej żądaniem pozwu, ponadto uiszczenie tej kwoty odbyło się w dniu 13.09.2012 r., czyli prawie 3 i pół roku wcześniej niż według powoda miała zostać zawarta umowa pożyczki nr (...).

Uiszczenie kwoty 0,1 zł jest tu o tyle istotne, że właśnie z chwilą uiszczenia tej opłaty pożyczkobiorca potwierdza rejestrację i zgadza się na umowę pożyczki. Następnie kwota pożyczki przelewana jest na nr rachunku bankowego wskazany w potwierdzeniu rejestracji i wyrażeniu zgody na umowę pożyczki. Dowodem zawarcia umowy pożyczki umowy za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest w takiej sytuacji potwierdzenie uiszczenia opłaty rejestracyjnej.

Powód nie udowodnił, że strony zawarły umowę pożyczki nr (...). Obowiązek złożenia dowodu na poparcie swoich twierdzeń spoczywa na stronie dochodzącej swoich roszczeń. Obowiązkiem powoda było wykazanie, że umowa pożyczki nr (...) za pomocą środków porozumiewania się na odległość została zawarta z pozwaną. Z przedłożonych

przez powoda dokumentów nie wynika, że pozwana zaakceptowała warunki umowy nr (...), a ponadto że pozwana zgodziła się na umowę pożyczki i zaakceptowała jej warunki.

W szczególności wskazać należy, że według twierdzeń powoda wszystkie czynności związane z zawarciem umowy miały miejsce w dniu dokonania przelewu kwoty 3.000 zł na konto pozwanej, czyli 11.02.2016 r. Tymczasem potwierdzenie uiszczenia opłaty rejestracyjnej, jakie miało być połączone z aplikowaniem o tę pożyczkę, miało miejsce w dniu 13.09.2012 r. Nie można więc uznać za uzasadnioną argumentacji powoda zawartej w jego piśmie przygotowawczym, że wskazanie w tytule przelewu z dnia 13.09.2012 r. numeru (...) nie odnosiło się do innej umowy pożyczki, tylko było rodzajem numeru przejściowego numeru technicznego, który w procesie rejestracji funkcjonuje tylko raz, podczas gdy właściwa pożyczka miała już przypisany inny numer.

Poprzednik prawny powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. w innych sprawach rozpoznawanych przed tutejszym Sądem podnosił, że numer zawartej umowy pożyczki ma charakter przejściowy. Jednakże takie stanowisko, wobec braku stosownych postanowień w umowie, należy uznać za nieudowodnione (por. wyrok SO w Kaliszu z 3.04.2017 r. w sprawie II Ca 55/17 z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) akcyjna spółka jawna z siedzibą w W. i wyrok SO w Gliwicach III Ca 1898/15).

Oświadczenie konsumenta dotyczące zgody na warunki umowy pożyczki, nie może budzić wątpliwości w sytuacji gdy zgodnie z art. 5 ust. przywołanej już ustawy o prawach konsumenta spełnienie świadczenia nie zamówionego przez konsumenta następowało na ryzyko przedsiębiorcy i nie nakładało na konsumenta żadnych obowiązków (por. wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 12.05.2016 r., sygn. IV Ca 668/16, nie publ.).

Pamiętać przy tym należy, że jeżeliby nawet pomiędzy wnioskiem o pożyczkę z 13.09.2012 r. a wypłatą w dniu 21.02.2016 r. pozostawał taki związek, że dopiero w tym dniu powód wypłaciłby pozwanemu wnioskowaną pożyczkę, to nie doszło w ten sposób do zawarcia umowy, gdyż wskazane powyżej przepisy nie wyłączają ogólnych zasad dotyczących oświadczeń woli i zawierania umów wynikających z Kodeksu cywilnego, w tym tej, że pomiędzy oświadczeniem woli potencjalnego pożyczkobiorcy, a dorozumianym oświadczeniem woli pożyczkodawcy polegającym na udzielaniu pożyczki nie może zachodzić nieusprawiedliwiony odstęp czasowy, gdyż w takim przypadku oświadczenie woli aplikującego o pożyczkę traci moc i przestaje być dla niego wiążące, spóźnione dorozumiane oświadczenie pożyczkodawcy nie skutkuje więc w takim przypadku zawarciem umowy.

Wreszcie wskazać trzeba, że z wyciągu bankowego z konta firmy (...) wynika, iż w dniu 11.02.2016 r. przelana była na konto pozwanej jedynie kwota 3.000 zł, brak jest jakiegokolwiek dalszego dowodu przelania w późniejszym terminie kwoty dalszych 500 zł. Kwota taka pojawia się wyłącznie w papierowym formularzu „Twoje warunki umowy” z 18.02.2016 r., stanowiącym wydruk sporządzony przez cedenta.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny, zaś zgodnie z § 2 w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Twierdzenia pozwu budzą uzasadnione wątpliwości, jeżeli nie odpowiadają one w pełni rzeczywistości lub nie zawierają jej pełnego obrazu, co występuje w przedmiotowej sprawie.

Zaznaczyć jeszcze trzeba, że strona powodowa jest przedsiębiorcą korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Bezczynność pozwanego nie zwalnia Sądu z obowiązku krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń pozwu. W razie nastroczających się wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń powoda, Sąd przeprowadza z urzędu postępowanie dowodowe. Uznanie przez Sąd twierdzeń powoda za prawdziwe, nie zwalnia Sądu od obowiązku dokonania prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu, opartego na twierdzeniach, że stanowiska prawa materialnego (por. SN z 15.09.1967 r., II CRN 175/67, OSN 1968, Nr 8-9, poz. 142, SN z 1999-03-31, I CKU 176/97, publ: Prokuratura i Prawo rok 1999, Nr 9, poz. 30).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Katarzyna Porada – Łaska